

Karol Adamiecki (1866-1933)

Karol Adamiecki urodził się 18 III 1866 r. w Kolonii Reden położonej na terenie Dąbrowy Górniczej. Ukończył Wyższą Szkołę Rzemieślniczą w Łodzi, studiował w Instytucie Technologicznym w Petersburgu, gdzie uzyskał w 1891 r. dyplom inżyniera technologa. Po powrocie do rodzinnego miasta podjął pracę w biurze technicznym Huty Bankowej. W latach 1899-1905 przebywał na południu Rosji, pracował w Ługańsku i Jekaterynosławiu. W 1903 r. wygłosił w Towarzystwie Technicznym w Jekaterynosławiu odczyt *O zasadach organizacji pracy zbiorowej*, w którym przedstawił opracowaną przez siebie metodę naukowego badania pracy ludzkiej. W 1906 r. wrócił do kraju. Objął stanowisko dyrektora Zakładów Hutniczych w Ostrowcu Świętokrzyskim, a po roku został dyrektorem Zakładów Ceramicznych Korwinów koło Częstochowy. W 1911 r. otworzył w Warszawie własne biuro techniczno-konsultacyjne, świadczące usługi z zakresu doradztwa organizacyjnego. Do wybuchu I wojny światowej współpracował z kilkoma zakładami przemysłowymi w charakterze doradcy technicznego. Okres I wojny światowej spędził w Rosji.

W 1919 r. został docentem na Wydziale Budowy Maszyn i Elektrotechniki Politechniki Warszawskiej i zaczął prowadzić wykłady z zakresu walcownictwa i kuźnictwa z elementami organizacji pracy zbiorowej. W 1922 r. został mianowany profesorem nadzwyczajnym i objął utworzoną na Wydziale Mechanicznym Katedrę Zasad Organizacji Pracy i Przedsiębiorstw Przemysłowych. Prowadził wykłady dla studentów 7 i 8 semestru na wydziałach: Chemicznym, Elektrotechnicznym i Mechanicznym.

Z jego inicjatywy odbył się w grudniu 1924 r. I Zjazd Polski Naukowej Organizacji Pracy. W kwietniu 1925 r. dzięki jego staraniom powstał przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie Instytut Naukowej Organizacji, którego został dyrektorem. Prowadził wtedy bardzo aktywną działalność jako organizator, popularyzator, redaktor, tłumacz i wydawca. Od 1923 r. był członkiem korespondentem Akademii Nauk Technicznych, a od 1926 r. - prezesem Polskiego Komitetu Naukowej Organizacji. Pasją życiową prof. K. Adamieckiego stało się propagowanie zasad pracy zorganizowanej i wydajnej. Największy rozgłos zyskał sobie jako autor oryginalnej koncepcji znanej pod nazwą teorii harmonizacji pracy. Uznanie i autorytet zyskiwał sobie K. Adamiecki na forum międzynarodowym - w 1929 r. został powołany na stanowisko wiceprezesa Międzynarodowego Komitetu Naukowej Organizacji z siedzibą w Genewie.

Profesor Karol Adamiecki zmarł 16 V 1933 r. w Warszawie i został pochowany na cmentarzu Powązkowskim. Był odznaczony Krzyżem Komandorskim orderu Polonia Restituta (1928). Jego imię nosi Akademia Ekonomiczna w Katowicach.

Oprac. Agnieszka Celej

Bibliografia:

- Czech A. : Karol Adamiecki - polski współtwórca nauki organizacji i zarządzania (biografia i dokonania). Katowice 2009
Heidrich Z. : Karol Adamiecki - życie i dzieło. [w:] Adamiecki K.: O nauce organizacji. Warszawa 1970
Wojdak M. : Karol Adamiecki (1866-1933). Sylwetki Profesorów Politechniki Warszawskiej.